

## MAI

STOMFF ANDREI AUREL

---

MAI

"Visez că e iarnă și crivățul bate,  
Lovind în fereastră cu aripi de gheață.  
Visul mă poartă departe-depart,  
Unde, în negura nopții se naște o viață."

Ninge, cu flori de cais alburii,  
Se-așterne pe dealuri zăpada de mai.  
Petalele cad, încet, străvezii,  
Și-n juru-mi se naște o lume de rai.

Întins între fire înalte de iarbă,  
Mă leagănă cerul cu văluri albastre.  
În suflet domnește o liniște albă  
Și-mi pare că zbor printre paseri maiastre.

Te caut de veacuri și noapte de noapte,  
Depart de lume, în vis, te găsesc.  
Pe buzele-mi arse de dor, mii de șoapte  
S-au stins, dar mereu tot mai mult te iubesc.

Acum te-am găsit, dar cu mult mai frumoasă,  
Iar eu sunt bătrân și nu cred în mine.  
Cu glas cristalin, îmi pari o crăiasă  
Născută din vis, tristeți să aline.

Văzduhul se-mbracă în roșii veșminte  
Și curge alene către marginea lumii.  
La capătul zilei, e ceasul fierbinte  
Când, aproape de cer, către nord, trec lăstunii.

Se-ncearcă ziua printre flori de cais  
Și soarele iarăși după culme se stinge.  
Din nou ai să pleci copilă din vis.  
Sunt singur pe dealuri, sunt singur și ninge.